

leeg te staan doordat na de laatste opstand van de Moriscos (Tot christendom bekeerde moslims) ook deze plek in Andalusië werd "gezuiverd" om later weer herbevolkt te worden met christenen uit hoofdzakelijk Sevilla en Cádiz.

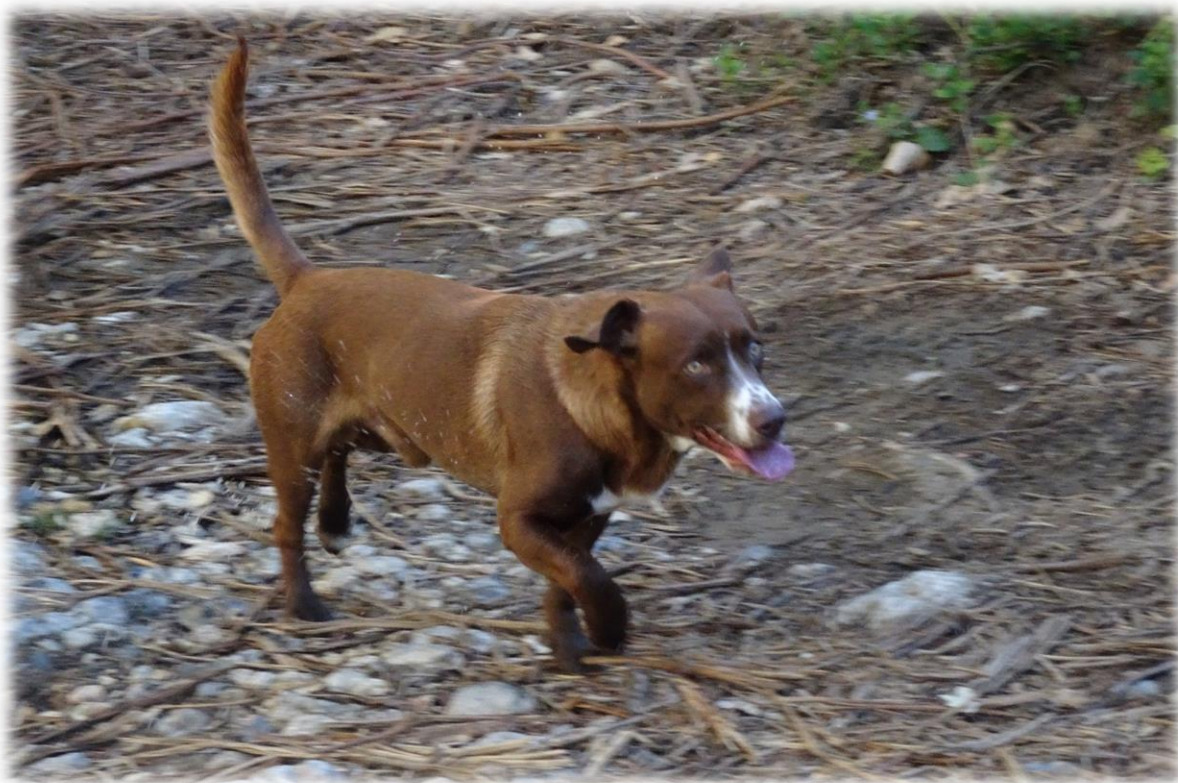

Voordat we aan de eigenlijke wandeling beginnen doorkruisen we het pitoreske dorpje. In de Calle Altillo staat de beroemde Arco del Altillo (foto links onder en foto bovenaan). Deze

zou in 1516 zijn gemaakt en men noemt het terrasplanken omdat de stenen nagenoeg plat zijn. De boog heeft het doel om twee gebouwen uit elkaar te houden. In dit geval is het een oven en een oud magazijn. Het is gebouwd met solide bakstenen typisch voor dit gebied. De mortel is op basis van kalk en zand gemengd met water.

Reeds van bij aanvang van de wandeling krijgen we het gezelschap van een hond. Het beestje zal ons nagenoeg de gehele wandeling gezelschap houden.

Onze wandeling gaat vandaag voornamelijk door een kastanjabos maar we passeren ook enkele kurkeiken. De kurkeik is een steeds groenblijvende boom die tot 20 meter hoog kan worden. De vrucht van de boom, de eikel wordt 1,5 tot 3 cm lang. De kurk wordt om de 8 à

10 jaar van de stam gepeld. Deze kurk wordt gebruikt voor isolatie, voor schoenzolen, voor vloer- en wandbekleding, voor reddingsboeien en natuurlijk voor de afsluiting van flessen. Het pellen van de schors moet zorgvuldig gebeuren, anders loopt men het risico dat de onderliggende weefsels beschadigd worden en de boom sterft. Het brandhout van de kurkeik wordt ook steeds ontdaan van de kurk. De kurkeik kan 250 jaar oud worden.

De citroenboom draagt drie maal per jaar vrucht, die ieder seizoen een andere kleur heeft. De vruchten in de zomer groeien van juli tot september en zijn groen. In de herfst en winter zijn

de citroenen geel, zoals ze in de winkel zijn te vinden. In mei zijn de vruchten bijna wit van kleur en blijven dat ook. De citroenboom is de enige bekende boom die drie maal per jaar vrucht draagt.

Vermoedelijk om de toeristen te behagen heeft men rond het dorp allerlei sprookjesachtige figuren geplaatst of gemaakt van bestaande bomen.

De witte dorpjes in het zuiden waren in de tijd van de Moren zeker niet wit. In de XVII eeuw, toen Andalusië gebukt ging onder een heftige pest epidemie en men dacht dat kalk

een desinfecterende werking had, besloot men de huizen wit te kalken, en binnen zag het er veel ruimer en netter uit. Sedertdien heeft men deze traditie in ere gehouden.

Verscholen tussen de heuvels in de schilderachtige vallei *Valle del Genal*, ligt het “Blauwe Dorp” Juzcar. Vroeger was dit een “normaal” traditioneel Spaans dorpje, met witgekalkte huizen. Totdat het in 2011 compleet blauw werd geverfd, om de film van “De Smurfen” te promoten.

Deze kleur beviel de inwoners wel. Dus besloten ze het zo te houden. Tegenwoordig is Juzcar een populaire bezienswaardigheid met als bijnaam “Juzcar het Smurfendorp”. Het is dan ook echt een van de must-sees van Andalusië in de provincie Malaga!

Daar dit blauwe dorpje toch op onze route ligt naar Ronda besluiten we om dit dorpje te bezoeken.

Na de verplaatsing naar Ronda bezoeken we de stad.

De pelgrimsroute Via Serrana passeert eveneens langs Ronda. Deze route is 150 km lang, start in Grbraltar om aansluiting te vinden op de Via de la Plata in Sevilla.

De sinaasappel komt oorspronkelijk uit China, waar ook de naam naar verwijst (china-appel, evenals "appelsien": appel-china) en diende vroeger vooral ter decoratie. De

sinaasappelboom werd vroeger in koudere klimaatgebieden in een overwinteringsvertrek gehouden, dat daaraan de naam orangerie ontleent. Sinaasappels worden gepeld gegeten of geperst tot sinaasappelsap. De vrucht is ook een grondstof voor limonade zoals ranja. De schil wordt voor marmelada gebruikt en als smaakmaker in gebak, in witbier en in andere Belgische bieren.

De arena is van de 18de eeuw en is de oudste nog bestaande arena van Spanje. Er zijn nog 4 stierengevechten per jaar allen in september, voor de rest van het jaar is het museum. Pedro Romero geboren en gestorven in Ronda is de bekendste stierenvechter van Spanje. Hij is begonnen als hij 17 jaar was en de laatste stier doodde hij als hij 77 jaar was. Hij bood de

stier aan, aan de Spaanse koningin. Romero heeft meer dan 5.000 stieren gedood in de arena en heeft zelf nooit één schram opgelopen.

Ronda is ook bekend voor zijn drie bruggen, de Romeinse brug, de oude of Arabische brug en de nieuwe brug. De onderste foto is de “nieuwe brug”.

Puente Romano (Romeinse brug) of Puente Arabe (Arabische brug) is een oude stenen brug. De naam Puente Romano verwijst naar de fundamenteën van een oude Romeinse brug waarop deze Moorse brug gebouwd is, vandaar de twee namen. De brug verloor aan belang toen in de 16e eeuw de nieuwe wijk Mercadillo (markt) aan de oostkant van de kloof een betere

verbinding vereiste met La Ciudad (de oude stad) aan de westkant. Achter de brug liggen nog restanten van Romeinse baden.

De Puente Viejo (oude brug) werd gebouwd in de 16de eeuw. Ronda is een van de oudste steden van Spanje en ligt 740 m boven de zeespiegel, een arendsnest trots boven op een rots boven de Guadalevin, middendoor gesneden door een indrukwekkende ravijn (El Tajo met als diepste punt 120 m).

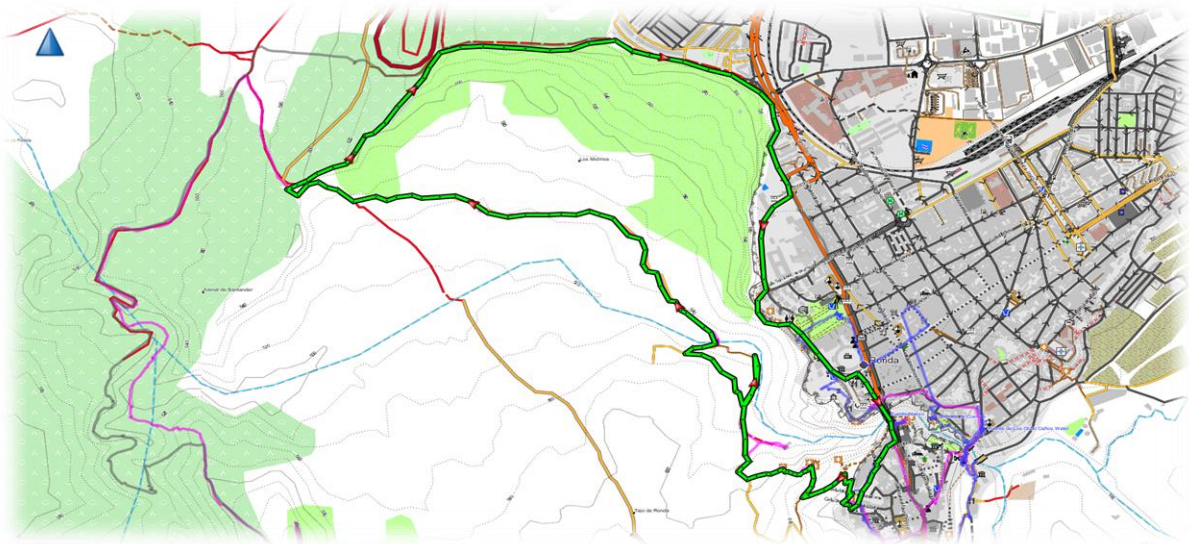
Zowel Ernest Hemingway als Orson Welles woonden jarenlang in Ronda en beschreven de schoonheid van het gebied. De Belgische groep dEUS nam er hun plaat *The Ideal Crash* op. De bloem op bovenstaande foto is een Affodil. De gedroogde stengels van de plant worden in

sommige gebieden gebruikt om manden mee te vlechten. Voordat Orson Welles acteur was, was hij stierenvechter in Ronda. Hij wou ook dat, na zijn dood, zijn as zou verstrooid worden in het zand van de arena omdat hij zich dan zou vermengen met het bloed van de stieren en de torero's. Maar het werd geweigerd en zijn as werd uitgestrooid op een landgoed van een vriend van hem in Ronda.

Vrijdag 17 maart 2023

- Wandeling : Luswandeling Ronda
- Gebied : Ronda
- Afstand : 8 km
- Stijgen : 200 m
- Dalen : 200 m
- Duur : 3 uur

Een pad leidt ons tot aan de waterval onder de Puente Neuvo (nieuwe brug). Deze brug, met drie bogen, overspant de kloof El Tajo en maakt een verbinding tussen de oude en de nieuwe stad. De brug is 98 meter hoog. Het bouwen van deze brug gebeurde in 1751 en was pas 43 jaar later afgewerkt. Aan de onderkant van de brug werd een gevangenis gebouwd. Ontsnappen uit deze gevangenis was nagenoeg onmogelijk. De brug is een opvolger van de brug die in 1740 is ingestort. De aanleg van de nieuwe brug kostte 50 arbeiders het leven.

Boven in de brug zijn ruimten die tijdens de Spaanse Burgeroorlog werden gebruikt als gevangenis en als martelkamer, waarbij mensen gedood werden door ze uit het raam te gooien.

Onze wandeling gaat onder andere langs het lijkenpad. De naam verwijst niet zozeer naar het gevaar rond het pad maar via dit pad werden de lijken opgehaald nadat ze van de brug werden gegooid.

Het verhaal gaat dat de architect van de nieuwe brug stierf doordat hij van zijn eigen brug viel, door zelfmoord of doordat hij graaide naar zijn afgewaaide hoed. In werkelijkheid stierf hij in Malaga in 1802 een natuurlijke dood.

Agaves groeien vrij traag en bloeien pas na vele jaren. Op dat moment groeit een (in verhouding met de plant) zeer grote stengel uit de plant waar bovenaan een groot aantal kleinere bloemen uitgroeien. Na de bloei sterft de agave af. Agaves zijn door de mens gekweekt als gebruiksplant onder andere voor de vezels die in de stevige bladeren zitten en als bron voor gegiste dranken (pulque). In Spanje maakt men uit de pulque de sterke drank

mescal. De tequila is daarentegen een drank die gemaakt wordt door destillatie van het gegiste sap van de blauwe Agave. Deze soort wordt vooral in de omgeving van het dorpje Tequila bij Guadalajara gekweekt. De zeventienduizend inwoners van dit dorp zijn bijna allemaal afhankelijk van de productie van tequila die door dertig bedrijven wordt gemaakt. Na 48 tot 72 uur gisting van het sap en na een dubbele destillatie blijft de witte tequila over. Rijping in vaten kan de kleur in geel veranderen en de smaak van de drank verfijnen.

Vrijdag 17 maart 2023

Vandaag doen we nog een wandeling doorheen de stad Málaga.

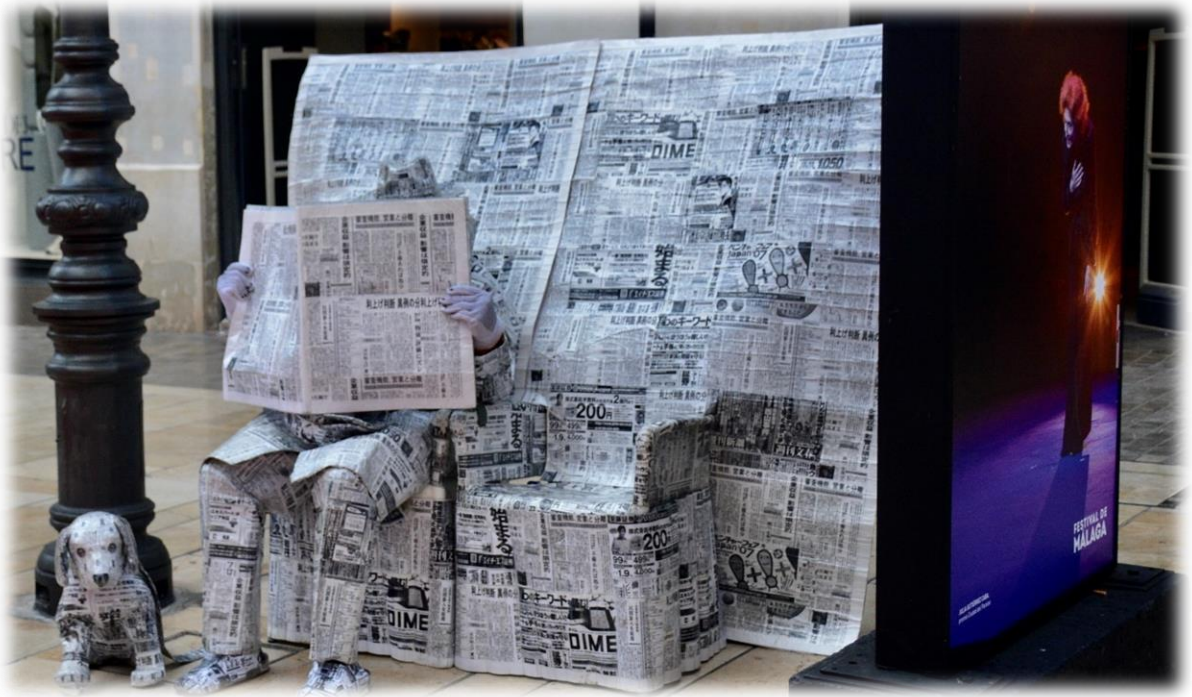

We bezoeken er een typische sherrybar. Dit is een plek waar je eens echt moet geweest zijn. Ze dateert uit 1840, ik betwijfel of er sindsdien veel is veranderd. De muur is bekleed met

vaten Malaga-wijnen - Moscatels en Pedro Ximen en melanges van de twee. De barmannen met witte mantel zijn spectaculair knorrig, maar het draagt allemaal bij aan de sfeer! De wijnen worden rechtstreeks uit de vaten getapt en de prijs wordt op de bar geschreven met krijt. Mis de oude foto's van Picasso niet! Hij was hier stamgast.

Ook de levende standbeelden zijn terug van de partij.

Er is ruim 200 jaar voor nodig geweest om de kathedraal in Málaga te bouwen. In 1528 is men begonnen op de fundering van een oude moskee. Tijdens het bouwproces was er steeds een terugkerend probleem met de financiering van het bouwwerk. In 1782 is men, na wederom geldgebrek, definitief gestopt met bouwen. De toren rechts is hierdoor nooit afgebouwd. Er is dus een complete toren en een halve toren te zien. De Málagaëños noemen de kathedraal door dit mankement 'La Manquita', wat zoveel betekent als 'één-armige of manke dame'.

De stierenvechtersarena van Málaga werd gebouwd in 1876 en biedt plaats aan 9.000 toeschouwers. Je kan er vrij in en uit wandelen.

Het bronzen standbeeld van Pablo Picasso staat opgesteld op een plein in de buurt van zijn geboortehuis.

We bengen ook een bezoek aan de overdekte markt van Malage die dagelijks open is en veel volk trekt. Het gebouw is 17de eeuws en was aanvankelijk een legerkazerne en militair hospitaal.

Het was een eer om deze zeer toffe groep te mogen begeleiden. Ik heb er veel plezier aan beleefd.

De kleine pijntjes en ongemakjes die veroorzaakt zijn door het wandelen zullen spoedig vergeten zijn.

Ook allen hartelijk bedankt voor het drinkgeld, dat had niet echt hoeven maar het doet toch steeds plezier.

Misschien zien we elkaar ooit nog weer.

Andere reisverslagen van deze jongen kun je terugvinden op www.ludwighaese.be

Ludwig D'Haese

benaltijdweg@gmail.com

Tekst

Ludwig D'Haese

Foto's :

Ludwig D'Haese en andere groepsleden